

پای صحبت مادران

اندازه نگه دارید که اندازه نکوست!

پاسخ به پرسش یک مادر درباره میزان و چگونگی دگرشدن کودکان با بازی های رایانه ای

اشاره

در این شماره در صفحه‌های پای صحبت مادران مجله پرسش یک مادر از اراک و یک مربی از تهران پاسخ داده ایم. پرسش اول، مسئله‌ی مخوری بسیاری از پدران و مادران در تربیت فرزندان و در ارتباط با چگونگی روبرویی با فناوری اطلاعات و حاشیه‌های آن در زندگی و پرسش دوم، یک سوال کاری است. منتظر پرسش‌های مادران و مربیان محترم برای طرح و پاسخ گویی آن‌ها در مجله هستیم.

سرویسیر

پرسش: فرزند پسر ۵۵ ساله‌ام دلم با رایانه (کامپیوتر) بازی می‌کند. در روزهای لول، مالو رایانه بازی یا رایانه تشویق می‌کردیم و بازی‌هایی را که به ما پیشنهاد می‌شد یا فکر می‌کردیم مشکلی ندارد، برایش تهیه می‌کردیم. اما کم‌کم چش درگیر بازی‌های رایانه‌ای شد که دیگر به سراغ بازی‌های غیر از رایانه و حتی تعانای تلویزیون نمی‌رود. اکنون من و پدرش نگران این شدیم که پسرمان هنگام مدرسه رفتن، چگونه می‌تواند از این بازی‌ها دل بکشد. آیا اصلاً بازی‌های رایانه‌ای مشکل دارند؟ چه کنیم

سارا، ح. اراک

پاسخ: مادر گرامی، نگرانی و دغدغه‌ی شما در مورد پسر دیندتان خیلی بی‌مناست نیست. بر اساس مطلب و سوالاتی که مطرح کرده بودید، می‌توان حدس زد که علاقه‌مندی خانواده و تشویق‌های لولیه، اما بدون برنامه‌ریزی و هدف، نگاه حرفه‌ای کودک و دل‌نگرانی امروز شما را سبب شده است.

پدیده‌ی است بازی حق کودک است و بی‌احتیاط و آگاهی از بازی‌های متقلب سس کودکان، باید آن‌ها را به بازی‌های گوناگون

تشویق کرد گفتنی است هر وسیله‌ی بازی نیز می‌تواند مجلس و معایبی را در صورت استفاده‌ی نادرست یا برنامه‌ریزی نشده به دنبال داشته باشد امروز، بسیاری از خانواده‌ها از نعمت وسایل رفاهی و اطلاع‌گستر برخوردارند و مهم است بفهمیم که همین کودکان باید با چگونگی استفاده از رایانه، رسانه‌های دیجیتال، تصویری، شنیداری و بهره‌گیری از پست الکترونیک و نیز شبکه‌های اطلاع‌رسانی گوناگون پدیده‌ی است یا توجه به این که رایانه‌ها فرصت خوبی را برای بازی و یادگیری فراهم می‌کنند. استفاده‌ی صحیح از آن‌ها و نرم‌افزارهای بازی کودکان یا استفاده از آن‌ها به خودی خود مشکل ندارد. لازم است لولیا یا صرف وقت، زمانی را برای استفاده‌ی کودک از رایانه، جدول خانگی‌ای برای کار با رایانه به همراه یا در کنار خود، تنظیم کنند تا کودکان از بازی‌ها، گذراندن لوقات فراغت، انجام امور دیگر و مهارت‌های دیگر زندگی عقب نمانند؛ در این صورت، شما می‌توانید صص شناگرش کودک‌تان، بدون داشتن اضطراب برای استفاده از بازی‌های رایانه‌ای، آرایش بیش‌تری پیدا کنید البته انتخاب نوع بازی‌ها، پرهیز از تهیه‌ی بازی‌های حس و نه‌تندب سس کودک، از جمله وظایف حقوق‌ه‌طمت. استفاده از رایانه و بازی‌های رایانه‌ای علاوه بر دانش مجلسی چون ایجاد انگیزه و چالش، استقلال در فکر کردن و تصمیم‌گیری، و مسئله‌یابی و حل مسئله، معایبی را نیز دربردارد که از جمله می‌توان به اعتیاد لور بودن آن اشاره کرد که در اثر استفاده‌ی طولانی‌مدت از بازی‌های رایانه‌ای ایجاد می‌شود. از طرفی، ایجاد هیجان کاذب و تشویق به فعالیت‌های خارج از ذهن، کودک را از انجام تمرین‌ها و فعالیت‌های معمول که مسلمان به آن‌ها نیاز دارد، باز می‌دارد. نکته‌ی مهم این‌که، کودک یا هوش و سالمی دارید؛ مهم‌تر است. یا همکاری و هم‌صحبتی یا پدر و کودک‌تان زمان‌مندی مناسبی را برای استفاده از رایانه و بازی‌های رایانه‌ای، صص رعایت دیگر شروط، فراهم لورید.

گفت‌وگو و هم‌اندیشی؛ بهترین روش تعامل بین مدیر، مربیان و کارکنان پیش‌دبستان

پاسخ به پرسش یکی از مربیان پیش‌دبستان درباره‌ی روابط نامناسب مدیرینی

پرسش: سرمدبیر گرامی! سؤال من شخصی نیست ولی به عنوان یک مربی پیش از دبستان شاهد روابط نامناسب مدیر و کارکنان هستم. چگونه می‌شود رابطه‌ی حسنه و بهتری بین بعضی مربیان و مدیران ایجاد کرد؟ در ضمن، من ۱۵ سال سابقه‌ی خدمت دارم.

ح.ر. از تهران

پاسخ: مربی زحمتکش، دلسوز و کودک دوست، خدمت در مراکز پیش از دبستان و در کنار دیگر کارکنان، مدیر و کودکان، خدمتی ارزنده و ایثارگرانه است. این که در این سال‌های بسیار خدمت توانستید کودکان زیادی را مادری کنید و هدایت، حمایت و آموزش بسیاری از کودکان در سال‌های عبده داشته باشید، جای بسی قدرانی و سپاس دارد. روابط بین کارکنان، مدیران و مربیان چنان چه توأم با هم‌فکری، شناسخت یکدیگر، همکاری و هم‌اندیشی باشد می‌تواند به رعایت حقوق‌ها، سلامت آموزش و یادگیری، و رعایت تعالی همگی خدمت‌گزاران در این محیط‌های آموزشی و تربیتی متحر شود.

گفتنی است که روش‌های رئیس مایانده، امر و نهی کردن بسیار، و رعایت پروری نامتالم در اداره و مدیریت مراکز پیش از دبستان یا هر جای دیگر، به‌طور حتم به تیرگی روابط و آزدگی خاطر متحر خواهد شد. یادمان نبود که کار در مراکز پیش از دبستان و در کنار کودکان و خانواده‌ها کاری طریف، لطیف و نماندنی است و دلایل گوناگون از جمله خودخواهی، خودکامگی، برتری‌جویی، منعت‌طلبی و بیش‌خواهی‌های دیگر، قطعاً به روابط ناکارآمد و ناخوشایند می‌انجامد.

مربی عزیز و گرامی، چنان چه هر یک از کارکنان به کار خود ایمن داشته باشند و در تلاش برای دانش‌افزایی و مهارت‌آموزی در ملی

سال‌های خدمت خود باشند، به فکر حصول و دمنعی یا همکاری و رفتارهایی که اساس ارتباط نامتالم را شکل می‌دهد، نمی‌افتد. یادمان باشد که هر یک از رفتارها، اعمال، گفتارها و حتی حرکات غیرکلامی ما، بزرگ‌ترها، در این سنین می‌تواند صریحی «هلکی» به نقش‌انگودهنده‌ی مایاری کودکان وارد آورد. آن‌ها از ما و اعمال ما سرمشی می‌گیرند و از راه‌حل‌های ما هنگام بحران، تقلید می‌کنند.

اما می‌توانیم با یکدیگر راه‌حل‌ها را پیدا کنیم که گفتگو و هم‌اندیشی، یکی از بهترین راه‌های حل حصول و دمنعی است. این که در این سال‌های بسیار خدمت توانستید کودکان زیادی را مادری کنید و هدایت، حمایت و آموزش بسیاری از کودکان در سال‌های عبده داشته باشید، جای بسی قدرانی و سپاس دارد. روابط بین کارکنان، مدیران و مربیان چنان چه توأم با هم‌فکری، شناسخت یکدیگر، همکاری و هم‌اندیشی باشد می‌تواند به رعایت حقوق‌ها، سلامت آموزش و یادگیری، و رعایت تعالی همگی خدمت‌گزاران در این محیط‌های آموزشی و تربیتی متحر شود.

گفتنی است که روش‌های رئیس مایانده، امر و نهی کردن بسیار، و رعایت پروری نامتالم در اداره و مدیریت مراکز پیش از دبستان یا هر جای دیگر، به‌طور حتم به تیرگی روابط و آزدگی خاطر متحر خواهد شد. یادمان نبود که کار در مراکز پیش از دبستان و در کنار کودکان و خانواده‌ها کاری طریف، لطیف و نماندنی است و دلایل گوناگون از جمله خودخواهی، خودکامگی، برتری‌جویی، منعت‌طلبی و بیش‌خواهی‌های دیگر، قطعاً به روابط ناکارآمد و ناخوشایند می‌انجامد.

مربی عزیز و گرامی، چنان چه هر یک از کارکنان به کار خود ایمن داشته باشند و در تلاش برای دانش‌افزایی و مهارت‌آموزی در ملی

